

48SJ-OZT
2025Z
ECTS: 3.00

Sylabus przedmiotu – część A
Ortopedia z traumatologią
Orthopedics with Traumatology

TREŚCI MERYTORYCZNE:

Wykład

1. Historia i ewolucja światowej i polskiej ortopedii i traumatologii. 2. Choroba zwyrodnieniowa stawów; etiologia, epidemiologia, patogeneza, objawy kliniczne, diagnostyka obrazowa, sposoby leczenia. 3. Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego - etiologia, epidemiologia, patogeneza, objawy kliniczne, diagnostyka obrazowa, diagnostyka różnicowa, sposoby leczenia. 4. Protezoplastyka stawu biodrowego – wskazania, rodzaje, wyniki leczenia, powikłania. 5. Choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego - etiologia, epidemiologia, patogeneza, objawy kliniczne, diagnostyka obrazowa, diagnostyka różnicowa, sposoby leczenia. 6. Protezoplastyka stawu kolanowego jedno, dwu i trójpředziałowa – wskazania, rodzaje, wyniki leczenia, powikłania. 7. Deformacje stopy u dorosłych – paluch koślawy, stopa płasko-kośława statyczna – rozpoznawania, profilaktyka i leczenie. 8. Choroby barku – diagnostyka i współczesne metody leczenia. 9. Nowotwory pierwotne i przerzutowe narządu ruchu – diagnostyka, różnicowanie, współczesne metody leczenia. 10. Zapalenia kości i stawów – etiologia, epidemiologia, diagnostyka i leczenie. 11. Ortopedia i traumatologia w geriatricii – przegląd problemów, zasady profilaktyki i leczenia. 12. Osteoporoza – definicja zjawiska, epidemiologia, przegląd możliwości leczenia. 13. Zespoły bólowe kręgosłupa – diagnostyka, profilaktyka i leczenie. Skoliozy – rodzaje, rozpoznawanie.

Ćwiczenia

1. Cechy budowy układu kostno-stawowego i mięśniowego. 2. Zapoznanie się z zasadami badania ortopedycznego. 3. Zasady diagnostyki i leczenia urazów układu kostno-stawowego. 4. Klasyfikacja złamań. 5. Złamania otwarte skala Gustilo Anderson. 6. Specyfika gojenia złamań Podstawy Osteosyntezy. 7. Powikłania złamań: staw rzekomy i zrost opóźniony, martwica, infekcje, zespół przedziałów powięziowych. 8. Uszkodzenia obręczy kończyny górnej. 9. Złamanie łopatki i obojczyka, zwichnięcie mostkowo-obojczykowe i obojczykowo-barkowe, zwichnięcie stawu ramennego, złamanie szyjki i trzonu kości ramiennej. 10. Złamanie nadkłykciowe kości ramiennej. 11. Złamanie kłykci kości ramiennej. 12. Zwichnięcie stawu łokciowego. 13. Zwichnięcie głowy kości promieniowej. 14. Złamanie wyrostka łokciowego. 15. Złamanie trzonów kości przedramienia. 16. Złamanie i złuszczenie dalszej nasady kości promieniowej. 17. Złamanie kości nadgarstka. 18. Złamanie kości śródreżca i palców. 19. Uszkodzenia otwarte ręki, zasady rozpoznawania i leczenia. 20. Replantacje kończyny górnej. 21. Uszkodzenia obręczy kończyny dolnej. 22. Złamania miednicy. 23. Urazowe zwichnięcia stawu biodrowego. 24. Złamanie szyjki kości udowej. 25. Złamanie przez- i podkrętarzowe kości udowej. 26. Złamanie trzonu kości udowej. 27. Złamanie nadkłykciowe

Akty prawne kierunku określające efekty uczenia się: 672/2020 (Kierunek lekarski),
Kod ISCED: -
Status przedmiotu: Obligatoryjny
Grupa przedmiotów: B - przedmioty kierunkowe
Dyscyplina: Medycyna
Język wykładowy: POL
Zajęcia:
Wykład (10 h)
Seminarium (10 h)
Ćwiczenia (30 h)
Program: Kierunek lekarski - studia jednolite magisterskie stacjonarne
Etap: Kierunek lekarski czwarty rok semestr siódmy
Profil kształcenia: Ogólnoakademicki
Tryb studiów: Stacjonarne
Rodzaj studiów: Jednolite magisterskie

Przedmioty wprowadzające: anatomia człowieka, fizjologia człowieka, diagnostyka obrazowa

Wymagania wstępne: znajomość zagadnień dotyczących anatomii i fizjologii człowieka oraz diagnostyki obrazowej

Koordynatorzy:

Janusz Płomiński, plominsky@poczta.onet.pl

Ireneusz Kowalski, rehab@uwm.edu.pl

kości udowej. 28. Zwichnięcia i złamania rzepki. 29. Zwichnięcie stawu kolanowego. 30. Uszkodzenie więzadeł stawu kolanowego i inne radionegatywne uszkodzenia. 31. Złamania śródstawowe kolana. 32. Złamania kości goleni. 33. Złamanie kostek stawu skokowego. 34. Urazowe uszkodzenia stopy. 35. Zwichnięcie stawu skokowego. 36. Uszkodzenia nerwów i naczyń kończyny górnej i dolnej. 37. Zmiany degeneracyjne i zwyrodnieniowe stawów biodrowego i kolanowego – praktyczna diagnostyka i analiza leczenia. 38. Charakterystyka badania ortopedycznego dziecka. 39. Charakterystyka i odmienności złamań u dzieci. Klasyfikacja Salter-Harris. Najczęstsze złamania u dzieci. Metody leczenia złamań u dzieci. 40. Zasady zakładania unieruchomień gipsowych. 41. Boczne skrzywienie kręgosłupa u dzieci. Rodzaje skolioz. Badanie dziecka ze skoliozą. Sposoby leczenia. 42. Rozwojowa dysplazja stawów biodrowych. Rozpoznanie, leczenie, rola badania ultrasonograficznego met. Grafa. 43. Wrodzona stopa końsko-szpota. Obraz kliniczny. Leczenie metodą Ponsetiego. 44. Przyczyny utykania dziecka. Przemijające zapalenie stawu biodrowego, Choroba Perthesa, młodzieńcze złuszczenie głowy kości udowej.

Seminarium

1. Urazy w sporcie. • Nowoczesne metody diagnostyczne w urazach sportowych 2. Wrodzone i nabyte wady u dzieci • Najczęstsze wady wrodzone u dzieci- diagnostyka i leczenie • Rola wczesnego rozpoznania wad wrodzonych i nabytych u dzieci – dlaczego wcześniej znaczy lepiej? 3. Osteoporoza: diagnostyka i leczenie • Etiologia choroby czy naturalnego procesu starzenia? • Rola ortopedy w leczeniu osteoporozy. • Czym grozi osteoporoza i jak temu zapobiegać ? 4. Leczenie operacyjne urazów narządu ruchu • Ogólne zasady leczenia złamań, zwichnięć i uszkodzeń tkanek miękkich • Wskazania i przeciwwskazania do leczenia operacyjnego • Powikłania leczenia operacyjnego 5. Urazy wielomiejscowe narządu ruchu • Przyczyny wzrostu liczby chorych z urazami wielonarządowymi i wielomiejscowymi narządu ruchu. • Wielokierunkowe leczenie urazów wielonarządowych – współpraca specjalistów.

CEL KSZTAŁCENIA:

Celem kształcenia jest zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie postępowania z chorym w obszarze:

- unieruchomienia uszkodzeń narządu ruchu, transport, zaopatrzenie ran
- rozpoznawanie zaburzeń dotyczących układu kostno-stawowego oraz mięśniowego,
- proponowanie odpowiedniej diagnostyki i leczenia.

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OPISU CHARAKTERYSTYK DRUGIEGO STOPNIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KWALIFIKACJI NA POZIOMACH 6-8 POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI W ODNIESIENIU DO DYSCYPLIN NAUKOWYCH I EFEKTÓW KIERUNKOWYCH:

Symbole efektów dyscyplinowych:

M/NM++++++, M/NMA_P7S_KO++++, M/NMA_P7S_KR++++, M/NMA_P7S_UW+++

Symbole efektów kierunkowych:

EFEKTY UCZENIA SIĘ (Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne):

<u>W1</u>	Zna i rozumie przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku dziecięcego, w tym w szczególności: 1) ostrych i przewlekłych chorób jamy brzusznej, 2) chorób klatki piersiowej, 3) chorób kończyn i głowy, 4) złamań kości i urazów narządów
<u>W2</u>	Zna i rozumie zasady kwalifikacji do podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych, zasady ich wykonywania i najczęstsze powikłania.
<u>W3</u>	Zna i rozumie zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji.
<u>W4</u>	Zna i rozumie leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym.
<u>U1</u>	Potrafi wykonywać doraźne unieruchomienie kończyny, wybierać rodzaj unieruchomienia konieczny do zastosowania w typowych sytuacjach klinicznych oraz kontrolować poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego.
<u>U2</u>	Potrafi oceniać wynik badania radiologicznego w zakresie najczęstszych typów złamań, szczególnie złamań kości długich.
<u>U3</u>	Potrafi oceniać odleżyny i stosować odpowiednie opatrunki.
<u>K1</u>	Potrafi nawiązać i utrzymać głęboki oraz pełny szacunek kontaktu z pacjentem, a także okazywać zrozumienie dla różnic światopoglądowych i kulturowych.
<u>K2</u>	Kieruje się dobrem pacjenta.
<u>K3</u>	Podejmuje działania wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby.
<u>K4</u>	Przestrzega tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta.

FORMY I METODY DYDAKTYCZNE:

Wykład-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Metoda tradycyjnego wykładu, popartego prezentacją audiowizualną.

Ćwiczenia-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Ćwiczenia odbywają się w oddziale szpitalnym, polegają na towarzyszeniu lekarzowi w pracy na oddziale, badaniu pacjentów, analizowaniu historii chorób i wyników, omówieniu terapii i jej celów.

Seminarium-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Dyskusja seminaryjna – po wprowadzeniu w temat przez prowadzącego wypowiadane są opinie studentów, które są następnie podsumowywane przez prowadzącego.

Następnie grupa dokonuje oceny wypowiedzi i wprowadza komentarze i uzupełnienia. Prowadzący podsumowuje temat. Grupa wypowiada wnioski.

Aktywny udział studentów - praca w grupach - przygotowanie prezentacji multimedialnej z danego zagadnienia tematycznego.

FORMA I WARUNKI WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ:

Wykład-(Udział w dyskusji)-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Obecność na wykładzie.

Seminarium-(Ocena pracy i współpracy w grupie)-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Obecność na zajęciach, zaangażowanie i udział w dyskusji.

Ćwiczenia-(Ocena pracy i współpracy w grupie)-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Udział w dyskusji, badaniu pacjentów, analizowaniu historii chorób i wyników, omówieniu terapii i jej celów.

Wykład-(Egzamin ustny)-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U3', 'W4', 'K4']-Pytania podzielone są na dwie grupy: teoretyczne i praktyczne - pytania teoretyczne zawierają wiadomości z wykładów i seminariów, - pytania praktyczne zawierają wiadomości z ćwiczeń i seminariów, - studenci otrzymują po jednym pytaniu z części teoretycznej i praktycznej. • Odpowiedź studenta oceniana jest według następującej skali kryteriów: - zasób posiadanej wiedzy teoretycznej - poziom zrozumienia zagadnienia - umiejętność analizy problemu - umiejętność syntezy odpowiedzi - umiejętność rozwiązywania problemów - umiejętność zastosowania praktycznych zaleceń • Oceny z egzaminu: - bardzo dobry (5,0) – spełnienie 6 punktów skali kryteriów - dobry plus (4,5) – spełnienie 5 punktów skali kryteriów - dobry (4,0) – spełnienie 4 punktów skali kryteriów - dostateczny plus (3,5) – spełnienie 3 punktów skali kryteriów - dostateczny (3,0) – spełnienie 2 punktów skali kryteriów - niedostateczny (2,0) – spełnienie 1 punktu lub niespełnienie żadnego punktu skali kryteriów.

Literatura:

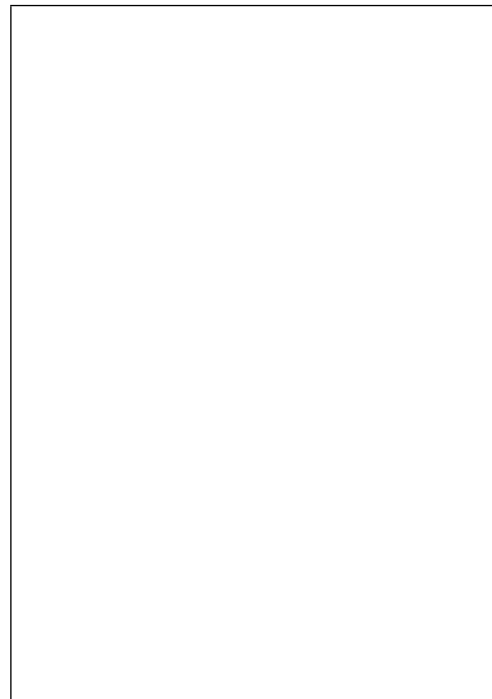
1. *Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja*, Marciniak W., Szulc A., PZWL, 2003, Strony: , Tom: (literatura uzupełniająca)

2. *Kompendium traumatologii*, Kusz D., PZWL, 2010, Strony: , Tom: (literatura uzupełniająca)

3. *Traumatologia Narządu Ruchu*, Tylman D., Dziak A., PZWL, 2008, Strony: ,

Tom: (literatura uzupełniająca)

4. **Ortopedia i traumatologia. Podręcznik dla studentów medycyny**, Nowakowski A., Mazurek T., Wydawnictwo naukowe Exemplum, 2017, Strony: , Tom: (literatura uzupełniająca)

48SJ-OZT
2025Z
ECTS: 3.00

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS – część B
Ortopedia z traumatologią
Orthopedics with Traumatology

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w: Wykład	10 h
- udział w: Seminarium	10 h
- udział w: Ćwiczenia	30 h
- konsultacje	5 h
Ogółem: 55 h	

2. Samodzielna praca studenta:

przygotowanie do zajęć	20.00 h
Ogółem: 20.00 h	

Ogółem (godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta): 75.00 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS = 75.00 h : 25 h/ECTS = **3.00 ECTS**

Średnio: 3.00 ECTS

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2.20 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta	0.80 ECTS